

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er en genfremsættelse i uændret skikkelse af lovforslag nr. L 185, jfr. Folketingstidende for den 25. maj 1984, sp. 7061-62. Forslaget blev fremsat skriftligt og blev ikke behandlet af Tinget.

Den gældende egnsudviklingslov har i de 12 år, der er forløbet, siden loven sidst blev revideret, medvirket væsentligt til den erhvervsmæssige udligning, der er sket mellem de forskellige dele af landet. I denne periode er der ydet egnsudviklingsbistand på godt 3 mia kr. til erhvervsinvesteringer på sammenlagt 7,2 mia kr. De med egnsudviklingsbistand gennemførte projekter repræsenterer omkring 40 pct. af de samlede industriinvesteringer i egnsudviklingsområderne. Ifølge virksomhedernes skøn over omfanget af den med projekternes gennemførelse forbundne merbeskæftigelse er der herved skabt knapt 27.000 nye arbejdspladser i egnsudviklingsområderne. Dette har været en stærkt medvirkende årsag til, at de områder, der ved lovens ikrafttræden var egnsudviklingsområder, har kunnet opnå en vækst på omtrent 13 pct. i antallet af industriarbejdspladser, medens der for landet som helhed har været en tilbagegang på knap 13 pct.

Loven må således siges at have levet op til sit formål. Danmark er blevet mindre »skævt« i denne periode, og dette var næppe sket i samme grad uden egnsudviklingsordningens medvirken, selv om også andre faktorer har trukket i samme retning.

Målopfyldelsen er dog på ingen måde fuldkommen. Egsudviklingsområdernes afgræsning er flere gange ændret for at sikre, at lovens bistandsmuligheder kommer de svagest udviklede egne af landet til gode. Siden 1978 er egnsudviklingsområdernes størrelse reduceret fra 30 til 24 pct. af landets samlede folketal. Ved at opgøre udviklingsniveauet efter forskellige kriterier (beskæftigelse, indkomstniveau, industrialiseringsgrad, serviceer-

hvervenes betydning, aldersfordeling og erhvervsfrekvens) er det konstateret, at der stadig er klare forskelle mellem landsdelene, som gør en fortsat egnsudviklingsbistand til de svageste områder velbegrundet. Således har arbejdsløshedsprocenten i egnsudviklingsområderne under ét i de senere år ligget 22 pct. over landsgennemsnittet, og de skattepligtige indkomster i egnsudviklingsområderne 13 pct. lavere end i landet som helhed.

Lovforslaget tager derfor ikke sigte på at afvikle egnsudviklingsordningen, men at modernisere den og tilpasse den til den udvikling, der er sket – navnlig i de seneste år – i de almindelige økonomiske vilkår for erhvervsmæssig virksomhed her i landet.

Navnlig har erhvervenes almindelige finansieringsvilkår ændret sig markant. Så længe virksomhedernes lånekapital måtte fremskaffes på vilkår, der var præget af en ekstraordinær høj markedsrente, var det et væsentligt incitament at kunne låne til den lave rente, som egnsudviklingsordningen og andre offentligt finansierede låneordninger kunne tilbyde, og disse ordninger har utvivlsomt i en periode medvirket til at opretholde et investeringsniveau i de konkurrenceudsatte erhverv, som ellers ikke havde været muligt.

Den gunstige udvikling i det almindelige renteniveau herhjemme såvel som i udlandet og fastholdelsen af en stabil kronekurs har imidlertid medført, at erhvervsinvesteringer attraktivt kan finansieres til markedsrente. Fordelingen af udlånsporteføljen i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S på K-lån og markedslån er et meget klart eksempel på denne udvikling.

Samtidig er udbudet af risikovillig kapital til erhvervslivet forøget, og finansiering over Fondsbørsen er for første gang i mange år blevet et tilbud, danske virksomheder i stort omfang kan benytte sig af med fordel.